A°. 1840.

DONDERDAG, DEN

N°. 31.

16den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTENTIEN.

De *Commissie van Doleantie voor de Schutterij*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, bij Gouvernements-Order dd. 10 December 1839, hare *zitting* bepaald hebbende op *HEDEN* den 16 dezer, zoo wordt aan de belanghebbenden door deze kennis gegeven, om hunne bezwaren schriftelijk bij den Kwartiermeester H. BENJAMINS, in te zenden.

Paramaribo, den 16 April 1840.

De President van voornoemde Commissie,

J. F. ROUX.

De Taxatie der Huurwaarde over het loopend Dienstjaar, voor het einde dezer maand, ten kantore van den ondergeteekende moetende worden voldaan, zoo worden belanghebbenden, daaraan mits deze, herinnert.

Paramaribo, den 14 April 1840.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester *ad interim*,

HELB.

Tot narigt der daarbij belanghebbenden dient, als dat de gewone EXERCITIE met de *BRANDSPUITEN* No. 1, 2 en 3, op aanstaande Zaturdag, des morgens ten *half zes ure*, op het Plein zal plaats vinden.

Paramaribo, den 15 April 1840.

De Adsistent Opperbrandmeester,

J. P. L. WEIMANN.

(14810) De Exploicteur bij het Geregtshof te SURINAME, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 17den April 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Dwarsstraat*, La. E. No. 182, Nieuwe Wijk en La. D. No. 732, Oude Wijk; aankomende den Boedel SIMICA van VAN COPEREN.

Paramaribo, den 11 April 1840.

R. GOLLENSTEDE, Exploicteur.

(14787) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 17den April 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Princestraat*, La. E. No. 287, Nieuwe Wijk en La. D. No. 864 Oude Wijk; aankomende den Boedel wijlen ANNA van WEIJNE.

Paramaribo, den 11 April 1840.

R. GOLLENSTEDE, Exploicteur.

PARAMARIBO, *den 15 April 1840.*

(14777) *** Tegen voldoende Waarborg en gewone Renten, is bij den ondergeteekende ter leen te bekomen, eene som van *f 1200*; aankomende de onder Curateele gestelde JACOBA LABADIE.

J. F. ROUX, Cur.

VENDU:

☞ *HEDEN-MIDDAG* om 4 uren, ten Sterfhuize van wijlen Mevrouw de Weduwe MALMBERG.

NB. De VISSCHERS-CORJAAL ligt ter bezigtiging achter het Erf van den Heer S. J. G. VISSER, aan de *Saramaccastraat*. (14778)

(14738) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE BESLAG PLANKEN, *een groote* LASTDRAGER met ANKER en TOUW, manden *excellente* CHAMPAGNE WIJN en andere fijne WIJNEN, PAARDENHAREN MATRASSEN, *MACUBA* en andere SNUIF en SIGAREN, *nieuwe* TUINZAAD, &ct.

(14776) De ondergeteekende voornemens zijnde voor eenen korten tijd deze Kolonie te verlaten; roept bij deze op, al degenen die van hem *privé*, alsmede van de Boedels wijlen J. U. H. SCHUTTE en MIETJE HANNA van J. J. SCHUTTE, deugdelijke vorderingen hebben, uiterlijk binnen *veertien* dagen daarvan opgave te doen, wordende dezulken, die aan hem of aan voornoemde Boedels schuldig zijn, vriendelijk verzocht, betaling te presteren.

Verder wordt een ieder *gewaarschuwd*, om aan niemand op zijnen naam *GOEDEREN* af te leveren dan voor *contant*, als zullende in het tegenovergestelde geval, daarvoor geene betaling hoegenaamd geschieden.

Paramaribo, den 13 April 1840.

J. J. SCHUTTE.

(14792) THOMAS B. BRADFORT vertrekt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip Koophandel, Kapt. F. Popken, naar Amsterdam, lading: 68 vaten en 1745 balen heele Koffij, 14 vaten en 305 balen gebroken dito, 33 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen.

Den 11den, het Schip de Jonge Jan, Kapt. F. Guijt, naar Rotterdam, lading: 203 vaten Suiker, 188 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen.

Den 13den, het Schip Allersma, Kapt. R. W. Vos, naar Amsterdam, lading: 256 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen, 396 ponden Indigo, 1 vat Rum en 2560 ponden oud Koper.

NIEUWSTIJDINGEN.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 28 Februarij 1840.*)

Frankrijk.

PARIJS, den 24 Februarij.

De verwerping van de dotatie geeft aan een der dagbladen aanleiding tot de verklaring, dat de korte beraadslaging, die over het daartoe betrekkelijke wets-ontwerp heeft plaats gehad, ten minste het nut heeft aangebragt van eene bijdrage to meer tot het karakter van den heer Lafitte te leveren. Het is namelijk vrij zeker geworden, dat Lodewijk Philips op het einde van 1830, toen hij bijna onmogelijk was, om uitgestrekte vaste goederen in Frankrijk te verkoopen, en de heer Lafitte zich in dringenden geldnood bevond, van dezen het bosch van Breteuil voor 10 mill. francs, heeft gekocht, terwijl die heer in 1827 voor dat bosch slechts 6 millioen francs, had besteed. De Koning, zegt het bedoelde blad, is dus grootmoedig den heer Lafitte ter hulp gekomen, en heeft hem letterlijk 4 millioen francs geschonken. En dan heeft men nog van de ondankbaarheid des Konings jegens den heer Lafitte, die zich, zoo als men weet, thans zoo erkentelijk jegens Z. M. betoont, durven spreken! Ziedaar dus een dier verheven karakters, die de tegenpartij met zoo veel ophef ten hemel too verheft! Arm Frankrijk, hoe laat gij u door staatkundige kwakzalvers om den tuin leiden!

— Wij ontvangen belangrijke brieven van onzen korrespondent te Konstantinopel; dezelve zijn gedagteekend van 7 Februarij. Oostenrijk heeft zich luider en openlijker doen hooren dan het tot dusverre ooit had gedaan; het heeft aan de Porte gewapende interventie toegezegd, indien zulks noodig ware en haar aanwezen ernstiglijk wierd in gevaar gebragt. Mag men goed onderrigte lieden geloof schenken, alsdan moet de Engelsche ambassadeur den invloed betreuren, die aan Rusland is gegeven, ten gevolge van de aanneming van het beginsel om dwangmiddelen tegen Mehemet - Ali aan te wenden. Engeland zoude vroeg of laat inzien, dat alle overhelling van staatkunde naar die van Rusland voor eerstgenoemd land noodlottige gevolgen zal hebben. De nieuwste tijdingen uit Trebisund luiden ongunstig; het Engelsche legerkorps, hetwelk men in volle parlements vergadering heeft besloten openbaren dank te betuigen, kan op deszelfs lauweren niet gaan rusten. De Shach Soojah, de bondgenoot van Groot-Brittanje en door dat land tot beheerscher geproclameerd, ziet zijn jeugdig koningschap bedreigd door de kuiperijen van Rusland en de troepen van Dost Mohamed Khan; dat legerkorps zal naar Kabul wederkeeren om deszelfs taak te volemdigen. Men gelooft dat de Shach van Perzie met zijne bedreiging van Kabul voornamelijk beoogd de ontwerpen der Britten op de Golf van Perzie tegen te werken. Voegen wij nu nog hierbij, dat de brieven uit Alexandrie Mehemed Ali afschilderen als volhardende in zijne wei-

gering om de vloot uit te leveren, en zich ten oorlog voorbereidende, alsdan moet men bekennen dat de zaken in het Oosten verre zijn van een vrede-ademend voorkomen te hebben.

— De *Gazette de Centre* (Limoges) deelt de zeer vereerenswaardige réhabilitatie van een koopman, den Heer Antoine Dumas, mede. Hij was ijzerkooper te Limoges, en in het jaar 1811 gedwongen zich in staat van faillissement te verklaren. Zijne schuldenaars namen er genoegen in, om zich met de opbrengst van alle zijne roerende en onroerende goederen voor voldaan te houden; zijne echtgenoot voegde daarbij alles, waarover de wet haar de vrije beschikking liet. Eene zoodanige schikking bewees, dat de man door rampspoeden ongelukkig was geworden, en leverde de bewijzen zijner eerlijkheid; men verklaarde hem geheel gevrijwaard, en gaf hem regt, om zich te doen réhabiliteren. Zijne schuldeisschers dachten niet meer aan hem, maar hij vergat hen niet. De zucht, om hen geheel schadeloos te stellen, was het groote doel van zijn streven; daarover peinsde hij dag en nacht. Meer uit nood, dan uit roeping, wijdde hij zich aan den moeijelijken arbeid van het openbaar onderwijs, en ontving daarvoor niet meer dan het geringe jaargeld van 1200 francs, en echter hield hij daarvan, ten gevolge der ontberingen, waaraan hij zich en de zijnen onderwierp, jaarlijks nog eenige honderden francs over, ten einde het zoo vurig begeerde doel te bereiken. Zoo deed en handelde hij acht en twintig achtereenvolgende jaren. Onlangs schraagde eene gebeurtenis zijnen edel streven. Sedert een jaar was hij op 300 francs gepensioneerd. Zijn jongste zoon, de Heer Justin Dumas, die reeds zeer jong zich aan den handel wijdde, heeft zonder andere hulpbronnen dan zijnen goeden wil en zijne werkzaamheid, een aanzienlijk vermogen bijeenverzameld, en een gedeelte van die zoo moeijelijk verkregen fortuin ter vervulling van den zoo vurigen wensch van zijnen ouden vader afgestaan, en, dank zij zijner medewerking, heeft de laatstgenoemde alle zijne oude-schulden, met interessen en kosten, kunnen afdoen. Het Koninklijk Hof van Limoges heeft in eene plegtige zitting van den 3den dezer maand hem voor geréhabiliteerd verklaard.

— De *Phare des Pyrénées* deelt den volgenden brief mede uit Mas de las Matas dd. 10 Februarij:

» Het trompetgeschal doet zich hooren, en wij ontvangen bevel om naar Alcoriza, in de rigting van Segura op te breken. De hertog della Victoria zal ons later daarheen volgen. Het weder is overheerlijk. Cabrera, die zoo dikwijls dood en wederom hersteld is verklaard, moet thans voor goed dood zijn, indien men de hier rond loopende geruchten mag gelooven. Te Morella is onder de carlistische bataljons eene soort van opstand uitgebarsten; de soldaten hebben luide verklaard hunnen generaal te willen zien, doch men heeft aan hunnen eisch niet kunnen of niet willen voldoen. Dit althans is eene daadzaak dat, in weerwil van de ter verblijding over zijne genezing gezongen Te Deums, nog niemand hem in zijne woning, of in de straten van Morella heeft gezien.''

Duitschland.

FRANKFORT, den 23 Februarij.

De *Augsburger Zeitung* zegt, dat de door Holland, wegens afstand van grondgebied in het Groothertogdom Luxemburg aan Nassau betaalde schadevergoeding bedraagt *f* 750,000, welke som als dépôt ligt bij het bankiershuis der gebroeders Rothschild alhier, zonder dat men tot dus verre weet, welke bestemming aan dat geld zal worden gegeven.

Zeer aanzienlijke sommen in wissels zijn van hier naar Amsterdam gezonden, ter deelneming van eenige huizen alhier aan de geldleening, welke de bank der vereenigde Staten van Noord-Amerika te Philadelphia bij de Heeren Hope en Comp. heeft gesloten. Ten gevolge daarvan waren in den laatsten tijd de wissels op Amsterdam zeer gezocht. De bedoelde deelneming geschiedt om geld te beleggen, hetgeen ten bewijze strekt van het vertrouwen, hetwelk hier in die geldleening wordt gesteld.

— Naar men wil, zou het gerucht omtrent een huwelijks-ontwerp tusschen de Grootvorstin Olga van Rusland en den Erfprins van Coburg zich bevestigen. De reis van Z. K. H. den Grootvorst troonopvolger schijnt echter nog vertraagd te zijn.

— Men verneemt, uit goede bron, dat de verloving van de oudste dochter van Z. M. den Koning van Wurtemberg met den Graaf van Neyburg in de maand Maart aanstaande zal plaats hebben.

—Uit tamelijk geloofwaardige bron kan ik u het plan mededeelen tot een huwelijk tusschen Prins August van Saksen-Coburg (geboren 13 Mei 1818) broeder des Konings van Portugal en de Prinses Januaria, zuster en vermoedelijke opvolgster des Keizers van Braziliё (geboren 1 Mei 1821).

— In geen land vindt men welligt op dit oogenblik zoo vele en zulke hoogbejaarde menschen als in Rusland. De jongste volkstelling heeft doen zien, dat in het Russische rijk 858 personen leven in den ouderdom van 100 tot 105 jaren; 130 van 116 tot 120; 111 van 121 tot 125, 3 van 126 tot 130; 5 van 131 tot 140; een was 145 jaren oud; 3 stonden tusschen 150 en 155; een telde 160 en een ander 165 jaren.

— Uit Dresden wordt het volgende geschreven:

De jongste Javaansche Prins Raden Saleh houdt zich nog steeds hier op; het bevalt hem hier hoe langer hoe meer, gelijk hij bij nadere bekendwording ook steeds meer wint; zelfs voor het schoone geslacht is hij belangwekkend, ondanks zijne bruine gelaatskleur. Van dáár dat eene dame, tot de *Moravische broedergemeente* behoorende, het besluit nam, den jongen Mohamedaan aan zijne kerk te onttrekken en tot de onze over te halen, weshalve zij hem eenen Bijbel ten geschenke gaf. Doch hij antwoordde haar, dat hij juist niet inzag, dat de Christenen zich altijd zoo gedragen gelijk God het gebiedt, en daar zijn voortreffelijke grootvader, wegens zijn edel voorbeeldig leven, zeker *zalig* geworden en tot God gekomen is zonder christen te zijn, en daar ook hij eenmaal dáár bij zijnen grootvader wenscht en hoopt te zijn, zoo zoude ook hij zijn geloof nimmer verlaten. Deze woorden van een kinderlijk gemoed ontstemden de dame en zij gaf haar bekeeringsplan op. De Prins had voor eenige dagen de eer den Koning door den Russischen gezant voorgesteld te worden. Hij droeg bij die gelegenheid zijne nationale kleeding, die zeer bont, van veel gouden borduursel voorzien en eenigzins theatraal is. Ook de dolk en de gordel ontbrak niet. Daar hij een weinig Duitsch en buitendien ook Hollandsch spreekt, konde hij zich met ieder zonder veel moeite onderhouden. Hij ontving eene uitnoodiging tot een bal ten hove, en verscheen er ook, doch nam geen deel aan den dans, onder voorwendsel dat het dansen hem duizelig maakte, doch eigenlijk omdat het naar zijne landsgebruiken ongepast is te dansen; in zijn land laat men zich door slaven iets voor dansen en hij konde derhalve zich ook niet genoeg verwonderen, dat bij ons alles danst en zelfs de Konink. familie daaraan deel neemt. Sedert deze voorstelling ten hove wordt de jongman in de eerste kringen genoodigd. Doch deze onderscheiding is hem niet eens aangenaam, want zij beneemt hem veel tijd, dien hij uitsluitend aan de kunst wil wijden. Zijn talent tot schilderen is groot en om dit talent nog verder uit te oefenen, is hij eigenlijk herwaarts gekomen. Zijn naam is, gelijk wij aanmerken Raden Saleh. Raden wil zeggen » Prins:'' Saleh is de bijnaam des geslachts en beteekent in de landstaal » vroom.'' En dit is hij ook, te oordeelen naar alle uiterlijkheden. Hij bezoekt vlijtig onze godshuizen.

— Horace Vernet beschrijft in eenen brief zijne ontvangst bij Mehemed-Ali op de volgende wijze: Wij werden in de gehoorzaal binnengeleid, waar zich geen ander huisraad bevindt dan een groote divan, in welks hoek Mehemed-Ali op zijne hielen gehurkt zat. Hij wenkte ons, naast hem plaats te nemen, liet ons koffij brengen, en het onderhoud begon door middel van zijnen tolk, die hem te gelijk de vliegen afwaaijerde. Het gesprek duurde ruim een uur, en de vice-koning beloofde mij de noodige firmans te laten uitreiken, opdat ik het land in zekerheid zoude kunnen verlaten. Mehemed-Ali is klein, heeft eenen witten baard, een bruin gelaat en een levendig oog, zijne gebaren zijn snel, hij spreekt kort-af, hij heeft eene schrandere fysionomie over welke een trek van boosaardigheid zweeft. Hij lacht zeer hartelijk, als hij een of ander in bijtenden spot heeft uitgesproken, zoo als hij in ons bijzijn dit zeer dikwijls deed, inzonderheid als het gesprek eene wending naar de politiek nam. Wij bezigtigden het geheele paleis; het is eene soort van Italiaansche villa, in welke de Fransche smaak veel zoude te berispen vinden. Het merkwaardigste vertrek is de slaapkamer van den Onder-Koning, eene zaal op de wijze van die in de Parijssche hôtels. In het midden derzelve ligt op den vloer eene groote, ruige, witte wollen deken, die er uitziet als een pak te zamen genaaide schapenvachten. Op deze deken ligt eene groote matras, en over deze is eene met goud gestikte stoffe uitgespreid. Geheel dit bed staat in eene soort van groote vliegenkast, die uit gaas gemaakt, en door eene breede rozenkleurige lijst ingevat is. Des nachts is deze gazen enveloppe niet geheel digt gesloten, en aan iedere zijde derzelve staan twee mannen om de vliegen en muggen te verdrijven.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.

A°. 1840.

N°. 31.

DONDERDAG DEN 16den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 11 *April* 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-orde van heden, No. 95 | 11, ten gevolge van de bevordering van den Tweede Luitenant A. DE RANDAMIE tot Eerste Luitenant, aan dezelve *eervôl* ontslag verleend als *Lid* van den SCHUTTERS RAAD, en voorts voor het nog loopend jaar, in deszelfs plaats benoemd: den Tweede Luitenant H. S. ABENDANON.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip *Koophandel*, Kapt. F. Popken, naar Amsterdam, lading: 68 vaten en 1745 balen heele Koffij, 14 vaten en 305 balen gebroken dito, 33 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen.

Den 11den, het Schip *de jonge Jan*, Kapt. F. Guijt, naar Rotterdam, lading: 203 vaten Suiker, 188 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen.

Den 13den, het Schip *Allersma*, Kapt. R. W. Vos, naar Amsterdam. lading: 256 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen, 396 ponden Indigo, 1 vat Rum en 2560 ponden oud Koper.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 25 Februarij 1840.

KOFFIJ: Door de nabijheid der veilingen zijn de laatste ach dagen volstrekt zonder eenigen handel gebleven en het is te verwachten, dat deze stilte zal aanhouden tot na den afloop derzelve; eene juiste beschrijving van de tegenwoordige gesteldheid der markt te geven, is daardoor dan ook zeer moeijelijk, daar de prijzen zich eerst in gemelde veilingen weder zullen regelen, en men alzoo na den afloop de markt beter zal kunnen beoordeelen.

KATOEN: De gesteldheid van dit artikel is sedert ons vorig beursberigt niet verbeterd; de markt is zeer flaauw gebleven en ofschoon de houders niet genegen zijn tot op nieuw verlaagde prijzen aan te bieden, bestaat er ook van den kant der koopers niet de minste lust om den tegenwoordigen lagen stand inkoopen te bewerkstelligen.

RUWE SUIKER: De markt was in de afgeloopen week niet williger; in Surin. is behalve eenige partijtjes die bij inschrijving verkocht werden van *f* 27 tot 29½, weinig van belang omgegaan.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 28 Februarij 1840.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 25 *Februarij*.

Het heeft H. KK. H. Mevrouw de Prinses van Oranje behaagd, ons heden morgen eene som van honderd guldens voor de ongelukkige Urkers te doen toekomen.

— Wij ontleenen aan het *Journal de la Haye* den volgenden brief uit Rott., betrekkelijk den schok van twee stoomvaartuigen, welk voorval wij in een onzer vorige nummers verhaald hebben:

» Een mijner bekenden die, benevens een groot aantal andere personen, zich als passagiers aan boord van het Nederlandsch vaartuig, *De Stad Keulen*, bevonden, heeft mij verhaald dat den 19den Februarij jl. des avonds, terwijl zij in de kajuit zaten, het vaartuig eenen vervaarlijken schok kreeg; dat de passagiers zich daarop in allerijl naar het dek begaven, en dadelijk het gevaar bespeurende hetwelk zij liepen, riepen zij om hulp; dat de verwarring aan boord des vaartuigs, het angstgeschreeuw der passagiers en inzonderheid het gegil van eenige meisjes, die zich insgelijks aan boord bevonden, vreeselijk waren. Gelijkkiglijk werden door eenige in der haast van nabij gelegene Millingen toegesnelde bootjes, al de passagiers in tijds gered, waat eenige oogenblikken daarna zonk het vaartuig.

» Het stoomvaartuig *De Komeet*, toebehoorende aan de Dusseldorpsche maatschappij, had in het opvaren tegen *De Stad Keulen* gestoten, en vervolgde deszelfs reis, zonder zich om het angstgeschreeuw der passagiers te bekommeren.

» Daar ik deze laatste omstandigheid sterk betwijfelde, en liever vermoede dat de kapt. der Komeet zich in de onmogelijkheid bevond om iets tot de redding der passagiers van de andere stoomboot bij te dragen, zonder zich zelven in een dreigend gevaar te brengen, heb ik mij gehaast te dien opzigte eenige inlichtingen te vragen bij den kapt. van het stoomvaartuig de Kroonprinses van Pruisen, van de Dusseldorpsche maatschappij, die gisteren alhier is aangekomen. Van hem en van den conducteur vernam ik, dat het ongeluk eigenlijk te wijten is aan den Kapt. van het Nederl. stoomvaartuig, vermits hij, afwaarts varende, met zulke hevigheid tegen de Komeet aanliep, dat dit stoomvaartuig groote schade aan zijne voor-kajuit leed, en niet dan met de grootste moeite de reis konde voortzetten tot Emmerik, alwaar het, 28 duim water in hebbende, zijne lading moest ontschepen en dadelijk naar Duisburg gebragt worden, om aldaar de noodige reparatien te ondergaan.

» Het stoomvaartuig de Stad Keulen werd door den schok aan het voorschip derwijze beschadigd, dat het water er met hevigheid instroomen konde. Naar mij de kapt. der Kroonprinses van Pruisen, verzekert, is de Stad Keulen een oud vaartuig, en moet aan deze omstandigheid worden toegeschreven, dat hetzelve zoo spoedig zonk; ware ditzelfde met de Komeet gebeurd, zou dit stoomvaartuig ongetwijfeld aan stukken geslagen zijn, want natuurlijkerwijze bezit een stoomvaartuig, afwaarts varende, ongelijk meerdere kracht, dan wanneer het opvaart.

» Het Nederl. stoomvaartuig bevindt zich op dit oogenblik, zegt men, onder water tot aan den rand der raderkasten.

» Eene zaak, die schijnt te bewijzen dat de kapt. der Stad Keulen eigenlijk de schuld van dit jammerenswaardige ongeluk moet dragen, is dat de voorsteven der Komeet volstrekt niet beschadigd werd. Volgens het beweren der twee evengenoemde geloofwaardige personen, was de Komeet derwijze mishandeld, dat de kapt. slechts aan de redding zijner eigene passagiers en aan het behoud zijner lading mogt denken, dat hij er derhave niet aan denken mogt om hulp te bieden zonder, zijn schip gevaar te doen loopen van te zinken.

» De Stad Keulen had aan boord kisten met zijden stoffen, rood garen, enz., toebehoorende aan Elberfeldsche fabrijkanten, alsmede 200 balen klaverzaad, enz.

» Daar de kapt. der Komeet bekend is voor een even kundig als ervaren zeeman, zal het hem zeker niet moeijelijk zijn, zich volkomen te verontschuldigen."

BELGIE.

BRUSSEL, 20 *Februarij*.

Het *Journal du Commerce d' Anvers* deelt het volgende berigt mede:

Eene gewigtige tijding betrekkelijk de geschillen tusschen Engeland en China wordt ons door berigten uit New-York medegedeeld. De te Canton gevestigde Amerik. kooplieden hebben den 24sten Jan. aan het congres van Washington een verzoekschrift doen inleveren, strekkende om deszelfs tusschenkomst in te roepen, ten einde die geschillen in der minne te zien eindigen en te bewerken, dat een wederkeerig handeltraktaat worde aangenomen, waarbij de belangen der beide volken worden verzekerd. Ingeval het congres niet oorbaar mogt achten deszelfs bemiddeling aan te bieden, verzoeken de Amerikaansche kooplieden te Canton, dat een konsul, benevens eene scheepsmagt, die in staat is hunne bezittingen te beschermen, derwaarts mogen worden gezonden.

De te Canton geboren kooplieden schijnen niet vreemd aan dien stap te zijn, en men verzekert dat het algemeen gevoelen der inlanders tot vrede en het spoedige herstel der vriendschappelijke betrekkingen tusschen de beide landen overhelt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 *Februarij*.

Heden was, in de Kamer der afgevaardigden, het wets-onderwerp, vragende eene dotatie voor den Hertog van Nemours, aan de orde van den dag. Reeds vroegtijdig waren alle tribunes, zoo de gereserveerde als de openbare, opgepropt vol en duizenden nieuwsgierigen, die om toegang-kaartjes verzochten, moesten afgewezen worden. Men was gespannen op de belangrijke discussie, welke men verwachtte, want men wist dat een groot aantal redenaars zich zoowel voor- als tegen het ontwerp had doen inschrijven. Intusschen zagen deze allen van het woord af en slechts één hunner, de Heer Couturier, nam het woord op zonder dat evenwel te midden van het gedruisch in de kamer, hetwelk de president te vergeefs poogde te doen ophouden, zijne redevoering in het allerminst kon worden verstaan. De algemeene discussie werd daarop gesloten, en de Kamer zou nu tot de behandeling der artikelen overgaan, toen twintig leden de geheime stemming verlangden. De uitslag derzelve was, dat het wets-ontwerp met 226 tegen 200 stemmen werd *verworpen*. Gelijk men denken kan bragt deze uitkomst zoowel in de kamer als op de tribunes eene levendige sensatie te weeg.

DUITSCHE POST.

BONN, 30 *December*.

Het bevreemdt ons niet het minste, dat de Koningin van Engeland zich Prins Albert van Koburg tot gemaal heeft verkoren. De Prins

heeft met zijnen ouderen broeder Ernst hier gestudeerd, en zoo heeft het ons niet aan de gelegenheid ontbroken, om niet slechts het uiterlijk voorkomen der Prinsen, maar ook hunne beminnelijke kiesche wellevendheid en hun wel ontwikkeld verstand te bewonderen. Het is van de leden van het Huis van Koburg bekend dat hun ligchamelijke schoonheid in de hoogste mate ten deel is geworden. Napoleon wordt gezegd, den tegenwoordigen Koning der Belgen, Prins Leopold van Koburg, onder alle Vorsten van Europa het meest mannelijke schoonheid toegekend te hebben, en wie den regerenden hertog Ernst van Koburg gezien heeft, weet, dat hij met zijne rijzige gestalte, schoon gevormd en toch zoo zeer de volheid der mannelijke kracht uitdrukkend gelaat, met zijne houding vol waardigheid, en verfijnden ridderlijken zwier, volkomen den vorst vertegenwoordigd. Zijne beide zonen zijn door de natuur met niet minder milde hand begiftigd geworden. Eene ongewoon hooge ligchaams statuur, rijzige, symetrieke vorm van geheel het ligchaam, bevallige houding en manieren, zoo als wij die schier nimmer bij anderen hebben waargenomen, en eene regelmatig gevormde, even zeer den hoogst verfijnden smaak, als den heldersten geest uitdrukkende physionomie onderscheidt de prinsen derwijze, dat schrijver dezes naauwelijks gelooft ooit mannelijk schooner jongelingen gezien te hebben. Maar ook hunne verstandelijke en aan hunnen levenstand voegende innerlijke vorming staat tegen hunne uiterlijke gaven niet achterlijk. Hun allerdoorluchtigste vader heeft de opvoeding zijner zonen niet aan opvoeders en leermeesters ten buit gegeven, zoo als gemeenlijk prinsen van de ouderlijke opleiding verstoken blijven, maar hij hield over hen het wakend oog, zoo als de burger, die zelf voor de opvoeding zijner kinderen zorgt. De hertog wordt gezegd, een zeer naauwlettend en gestreng opvoeder te zijn geweest, en zeer dikwijls het zijne kinderen gegeven onderwijs bijgewoond te hebben. Schrijver dezes heeft in hem alleen den teederlievenden vader kunnen zien; want toen hij nog den hertog zag, hingen deszelfs beide zonen aan deszelfs armen. Hij zag de liefelijke groep toen de prinsen nog kinderen waren, en dikwijls heeft hij die nog gezien, toen de prinsen weinig in statuur voor hunnen vader weken. De prinsen hebben alles moeten leeren, wat den vorst en staatsman noodig is, ook oude talen, en wij hooren menigwerf hunne kennis van en liefde voor de wiskunde; de natuurkunde, roemen. De hertog had hen, bijzonder in Gotha, waar zich onder eene menigte van goede onderwijzers eene keuze doen laat, het onderwijs van hoogst verdienstelijke mannen laten genieten en later hun in den majoor von Wichmann, van Hanover, eenen bij uitnemendheid kundigen en zeer verfijnd beschaafden leidsman gegeven. Prins Albert is 20 jaar oud, schrander, scherpzinnig, verstandig, van levendigen gemoedsaard, vriendelijk, uiterst gulhartig en welwillend, bezield door liefde voor de schoone en nuttige kunsten, en, zoo wij ons niet bedriegen, meer geneigd en geschikt om als staatsman, dan als krijgsman zijne loopbaan te vervolgen. Wij gelooven met volle ruimte, dat deze zoo mannelijk-schoone jongeling allezins het geluk waardig is, gemaal der Koningin van Engeland te zijn, en dat door op hem hare keuze te bepalen zij niet minder zich zelve dan hem heeft vereerd.

Dresden, 10 *Februarij.*

De jonge Javaansche Prins Raden Saleh houdt zich nog steeds hier op; het bevalt hem hier hoe langer hoe meer, gelijk hij bij nadere bekendwording ook steeds meer wint; zelfs voor het schoone geslacht is hij belangwekkend ondanks zijne bruine gelaatskleur. Van dáár dat eene dame, tot de Moravische broedergemeente behoorende, het besluit nam, den jongen Mahomedaan aan zijne kerk te onttrekken en tot de onze over te halen, weshalve zij hem eenen bijbel ten geschenke gaf. Doch hij antwoordde haar, dat hij juist niet inzag, dat de Christenen zich altijd zoo gedragen gelijk God het gebiedt, en daar zijn voortreffelijke grootvader, wegens zijn edel voorbeeldig leven, zeker zalig geworden en tot God gekomen is zonder christen te zijn, en daar ook hij eenmaal dáár bij zijnen grootvader wenscht en hoopt te zijn, zoo zoude ook hij zijn geloof nimmer verlaten. Deze woorden van een kinderlijk gemoed ontstemden de Dame en zij gaf haar bekeeringsplan op. De Prins had voor eenige dagen de eer den Koning door den Russischen gezant voorgesteld te worden. Hij droeg bij die gelegenheid zijne nationale kleeding, die zeer bont, van veel gouden borduursel voorzien en eenigzins theatraal is. Ook de dolk en de gordel ontbrak niet. Daar hij een weinig Duitsch en buitendien ook Hollandsch spreekt, konde hij zich met ieder zonder veel moeite onderhouden. Hij ontving eene uitnoodiging tot een bal ten hove, en verscheen er ook, doch nam geen deel aan den dans, onder voorwendsel dat het dansen hem duizelig maakte, doch eigenlijk omdat het naar zijne landsgebruiken ongepast is te dansen; in zijn land laat men zich door slaven iets voordansen en hij konde derhalve zich ook niet genoeg verwonderen, dat bij ons alles danst en zelfs de Konink. familie daaraan deel neemt. Sedert deze voorstelling ten hove wordt de jongman in de eerste kringen genoodigd. Doch deze onderscheiding is hem niet eens aangenaam, want zij beneemt hem veel tijd, dien hij uitsluitend aan de kunst wil wijden. Zijn talent tot schilderen is groot en om dit talent nog verder uit te oefenen, is hij eigenlijk herwaarts gekomen. Zijn naam is, gelijk wij aanmerkten Raden Saleh. Raden wil zeggen: »Prins;" Saleh is de bijnaam des geslachts en beteekent in de landstaal: vroom." En dit is hij ook, te oordeelen naar alle uiterlijkheden. Hij bezoekt vlijtig onze godshuizen.

ADVERTISSEMENTEN.

Mengelwerk.

TREK VAN DE EDELE DENKWIJZE VAN *WASHINGTON*.

Toen Washington President der Vereenigde Staten van *Amerika* was, werd hem, door een zijner oudste en hartelijkste vrienden, het verzoek gedaan, om hem met eenen opengevallen en voordeeligen post te willen begunstigen, welken hij alleen het regt had te begeeren. Deze vriend was Washington's krijgsmakker geweest en had hem in het veld vele bewijzen van gehechtheid gegeven. Hij was daarna de huisvriend van den President geworden, en de geheele wereld dacht, dat hij slechts om den post te vragen had, om dien te verkrijgen. Hierdoor zou de betrekking tusschen de twee vrienden nog grooter worden, en de mingegoede zou zich voor het overige zijns levens van een aangenaam onderhoud verzekerd zien.

Deze verwachting scheen nog te zekerder, dewijl een andere sollicitant een verklaard tegenstander van Washington was, in deszelfs politieke loopbaan. Hij kon des geen de minste aanspraak maken op de gunst en vooringenomenheid des Presidents voor hem. En echter Washington begunstigde hem met den post, tot ieders verbazing.

Een gemeenzaam vriend waagde het, den Generaal zijne bevreemding over deze handelwijze open te leggen, en noemde dezelve onregtvaardig. Washington antwoordde hem: »Ik zie en ontvang mijnen ouden vriend met het grootste genoegen. Ik bemin hem hartelijk. Hij zal mij altijd welkom zijn. Maar met al zijne goede hoedanigheden, is hij niet geschikt voor dien post. De ander bezit just al die talenten, welke daartoe noodig zijn. Ik heb dus moeten kiezen. Mijne persoonlijke gevoelens hadden hier geene stem. In dit geval was ik niet George Washington, maar de President der Vereenigde Staten. Als George Washington zal ik mijne ouden krijgsmakker alle mogelijke diensten bewijzen; maar als President der Vereenigde Staten kan ik niets voor hem doen."

Welk eene regtschapenheid! Welk een voorbeeld, dat vaderlandsliefde boven vriendschap moet gelden!

Te Paramaribo, *bij* J. J. ENGELBRECHT.